

stemmelse om, at Hingste, Tyre og Orner, som stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning, skulle hvert Aar paa Eieren's Beføstning underkastes et Sundhedsseftersyn. Ved anden Behandling af Lovforslaget blev denne Bestemmelse stemt ud i Folkethinget, men ved tredje Behandling tog man Tyrene op igjen, men udelod Hingstene. Det forekommer mig nu unegtelig, at det ene Rigtige vilde være, at man tager baade Hingstene og Tyrene med under Forhold, hvor der er Tale om at stille dem til offentlig Benyttelse. I den oprindelige § 13, nu § 14, er der ikke foretaget andre Ændringer end en Redaktionsforandring. Jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa et Udtryk i det første Stykke, der lyder saaledes, at Indenrigsministeren kan udstede et Forbud mod Indførelsen fra dette Land — det vil sige fra det smittede fremmede Land — af den angrebne Art af Dyr samt af raa Handelsprodukter af samme, saasom Haar, Huder, usmeltet Talg og Rjød. Dette Ord „usmeltet“ havde jeg ladet udgaa i det Forslag, der sidste Gang er blevet forelagt, fordi det har givet Anledning til Misforstaaelser; det er tilstrækkeligt, at Ordet „raa“, der staar foran de andre Betegnelser, ogsaa bliver gjort anvendelig paa Talg. Ordet „usmeltet“ har nemlig givet Anledning til Misforstaaelser, idet man nu har lært at fremstille eller fabrikere en Slags Svinefedt, der tildels er smeltet eller behandlet saaledes, at det herved kan kaldes smeltet eller usmeltet, medens det derimod vel kan betegnes som „raa“. Det er forsøgt indført hertil fra Amerika — jeg har ganske vist foreløbig modsat mig det — og derfor tror jeg, at det er rigtigt, at Bestemmelsen nu bliver klar. I § 15 eller nu § 16 er der sket Forandringer af ganske lignende Art som i den anden Paragraf; man har forandret Ordene: „Overtrædelse af Forskrifterne i denne Lov“ til „den, der bevidst eller ved grov Nagtsomhed overtræder Forskrifterne i denne Lov“, hvilket jo er en ganske ligegyldig Tilføielse. Desuden er der foretaget to andre Forandringer i denne Paragraf. I Landsthingets Affattelse stod der, at forsaavidt der ikke efter den øvrige Lovgivning er forstyldt større Straf, straffes Bedømmende med Bøder fra 10 til 500 Kr., det har man i Folkethinget forandret til fra 2 til 500 Kr., hvilket jeg finder meget lidet heldigt. I samme Paragraf har man forandret Bestemmelsen om, at Bøderne skulle tilfalde Kommuneskasserne, til, at de skulle tilfalde Fattiggassen, men det skal jeg ikke opholde mig længe ved.

I Slutningen af første Stykke i § 16 — Folkethingets § 17 — er der i Folkethinget indsat en Bestemmelse, som forekommer mig meget betænkelig. Den lyder saaledes: „Hvis en Besætning af det Offentlige har været affpærret, og det endelig viser sig, at den formodede smittsomme Sygdom ikke har været tilstede, bliver der paa samme Maade at vurdere og godtgjøre Eieren det Tab, han maatte have lidt ved detagne Forholdsregler.“ Man vil let se, at man her kommer ind paa Spørgsmaalet om Erstatning for indirekte Tab, og det gaar dog næppe an at optage en saadan Bestemmelse i Loven. — I samme Paragraf er endvidere den halve Dag for Dyr lægerne, der efter Regjeringens Forslag, der blev vedtaget, her var beregnet til 4 Timer, forandret saaledes, at den nu beregnes til 6 Timer, og istedetfor at Befordringsgodtgjørelsen pr. Mil var sat til 1 Kr., er der i det foreliggende Forslag kun tillagt dem 75 Øre pr. Mil, en Forandring, jeg unegtelig kun er lidet tilfreds med. Endvidere er der i Paragrafen optaget Bestemmelse om, at Mærkning med Brænding skal ske gratis af Dyr lægen. Endelig er der til § 18 føiet en ubetydelig Bestemmelse, som jeg ikke skal opholde mig ved. — Man vil altsaa se, at Lovforslaget har modtaget ikke ganske saa Forandringer. Ganste vist er der nogle af dem, der ved nærmere Overveielse kunne siges at være af den Bestaffenhed, at der ikke er Grund til at modsætte sig dem, men der er andre, der idetmindste hos mig vække Betænkelighed, og jeg antager derfor, at Thinget vil underkaste dem en nærmere Behandling.

Mourier-Peterjen: Naar jeg sammentholder Lovforslaget, som det nu foreligger, med det Lovforslag, som for to Aar siden blev vedtaget her i Landsthinget, maa jeg udtale som min Mening og Overbevisning, at Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget her i Thinget, er at foretrække for Lovforslaget, saaledes som det nu er kommet til os. Der er ganske vist forskellige Ændringer, der ere foretagne i det andet Thing, som ikke kunne vække nogen Betænkelighed, og som jeg derfor heller ikke skal opholde mig ved, navnlig efter den udførlige Omtale, som den høitærede Indenrigsminister har givet det hele Lovforslag; jeg vil i det Væsentlige blot holde mig til de Ændringer, med Hensyn til hvilke jeg mener, at der vil komme til at foreligge egentlige og væsentlige Dissenspunkter mellem begge Thingene. Den første Paragraf, jeg i saa Henseende skal omtale, er § 8. Folkethinget har her bestemt,